

Kap1

Johannes Døber i ørkenen

v1 Begyndelsen på evangeliet om Jesus Kristus, Guds søn.

v2 Som der står skrevet hos profeten Esajas:

Se, jeg sender min engel foran dig,
han skal bane din vej.

v3 Der er en, der råber i ørkenen:

Ban Herrens vej,
gør hans stier jævne!

v4 – således trådte Johannes Døber frem i ørkenen og prædikede omvendelsesdåb til syndernes forladelse.

v5 Og hele Judæa og alle Jerusalems indbyggere drog ud til ham, og de blev døbt af ham i Jordanfloden, idet de bekendte deres synder. **v6** Johannes gik klædt i kamelhår og havde et læderbælte om livet, og han levede af græshopper og vildhonning. **v7** Og han prædikede: »Efter mig kommer han, som er stærkere end jeg, og jeg er ikke værdig til at bøje mig ned og løse hans skorem. **v8** Jeg har døbt jer med vand, men han skal døbe jer med Helligånden.«

Jesu dåb og Jesu fristelse

v9 I de dage skete det, at Jesus kom fra Nazaret i Galilæa og blev døbt af Johannes i Jordan. **v10** Straks da han steg op af vandet, så han himlene flænges og Ånden dale ned over sig som en due; **v11** og der lød en røst fra himlene: »Du er min elskede søn, i dig har jeg fundet velbehag!«

v12 Straks efter drev Ånden ham ud i ørkenen. **v13** Og i fyrre dage var han i ørkenen og blev fristet af Satan; han levede blandt de vilde dyr, og englene sørgede for ham.

Jesu forkyndelse i Galilæa

v14 Efter at Johannes var blevet sat i fængsel, kom Jesus til Galilæa og prædikede Guds evangelium

v15 og sagde: »Tiden er inde, Guds rige er kommet nær; omvend jer og tro på evangeliet!«

De første disciple kaldes

v16 Da Jesus gik langs Galilæas Sø, så han Simon og Andreas, Simons bror, i færd med at kaste net i søen; for de var fiskere. **v17** Jesus sagde til dem: »Kom og følg mig, så vil jeg gøre jer til menneskefiskere.«

v18 Og de lod straks garnene være og fulgte ham. **v19** Da han gik et stykke videre, så han Jakob, Zebedæus' søn, og hans bror Johannes i båden i færd med at ordne garnene. **v20** Straks kaldte han på dem, og de lod deres far Zebedæus blive tilbage i båden sammen med daglejerne og fulgte ham.

Kap2

Helbredelsen af manden med den urene ånd

v21 Så kom de til Kapernaum. Da det blev sabbat, gik han straks ind i synagogen og underviste. v22 Og de blev slået af forundring over hans lære; for han lærte dem som en, der har myndighed, og ikke som de skriftkloge.

v23 Netop da var der i deres synagoge en mand med en uren ånd, og han skreg: v24 »Hvad har vi med dig at gøre, Jesus fra Nazaret! Er du kommet for at ødelægge os? Jeg ved, hvem du er: Guds hellige!«

v25 Men Jesus truede ad ånden og sagde: »Ti stille, og far ud af ham!« v26 Den urene ånd rev og sled i ham, gav et højt skrig fra sig og fór ud af ham. v27 De blev alle sammen så forfærdede, at de sagde i munden på hinanden: »Hvad er dette? En ny lære med myndighed! Selv de urene ånder befaler han over, og de adlyder ham!« v28 Og rygten om ham kom straks ud overalt i hele Galilæa.

Helbredelsen af Simons svigermor og andre syge

v29 Og straks de var kommet ud af synagogen, kom de ind i Simons og Andreas' hus sammen med Jakob og Johannes. v30 Simons svigermor lå med feber, og de fortalte straks Jesus om hende. v31 Så gik han hen og tog hendes hånd og rejste hende op, og feberen forlod hende, og hun sørgede for dem.

v32 Da det blev aften, og solen var gået ned, kom folk hen til ham bærende på alle de syge og besatte; v33 og hele byen var stimlet sammen ved døren. v34 Han helbredte mange, der led af forskellige sygdomme, og uddrev mange dæmoner; men han tillod ikke dæmonerne at sige noget, for de vidste, hvem han var.

Jesu forkyndelse i andre byer

v35 Ganske tidligt, mens det endnu var helt mørkt, stod Jesus op, og han gik bort og ud til et øde sted og bad dér. v36 Simon og de andre skyndte sig efter ham, v37 og da de fandt ham, sagde de: »Alle leder efter dig.« v38 Men han sagde til dem: »Lad os gå andre steder hen, til landsbyerne heromkring, så jeg også kan prædike dér; det er derfor, jeg er draget ud.« v39 Så drog han rundt og prædikede i deres synagoger i hele Galilæa og uddrev dæmonerne.

Helbredelsen af en spedalsk

v40 Da kom der en spedalsk hen til Jesus; han faldt på knæ og bad ham og sagde: »Hvis du vil, kan du gøre mig ren.« v41 Jesus ynkede over ham, rakte hånden ud, rørte ved ham og sagde: »Jeg vil, bliv ren!« v42 Og straks forlod spedalskheden ham, og han blev ren. v43 Jesus talte strengt til ham og sendte ham straks væk, v44 idet han sagde til ham: »Se til, at du ikke siger det til nogen; men gå hen og bliv undersøgt af præsten, og bring de ofre for din renselse, som Moses har fastsat, som et vidnesbyrd for dem.« v45 Men manden gik ud og gav sig ivrigt til at prædike ordet vidt og bredt, så Jesus ikke længere kunne gå åbenlyst ind i nogen by, men måtte blive udenfor på øde steder. Alligevel blev folk ved med at komme til ham alle vegne fra.

Helbredelsen af den lamme i Kapernaum

v1 Da Jesus efter nogle dages forløb igen kom til Kapernaum, rygtedes det, at han var hjemme. **v2** Og der samlede sig så mange mennesker, at der ikke engang var plads uden for døren; og han talte ordet til dem. **v3** Så kom der nogle hen til ham med en lam, der blev båret af fire mand. **v4** Men da de ikke kunne komme hen til Jesus for de mange mennesker, fjernede de taget over det sted, hvor han var; og da de havde lavet hul, sænkede de båren med den lamme ned. **v5** Da Jesus så deres tro, siger han til den lamme: »Søn, dine synder tilgives dig.« **v6** Men der sad også nogle af de skriftkloge, og de tænkte i deres hjerte: **v7** »Hvad er det dog, han siger? Han spotter Gud. Hvem kan tilgive synder andre end én, nemlig Gud?« **v8** Da Jesus i sin ånd straks vidste, at de tænkte sådan ved sig selv, sagde han til dem: »Hvorfor tænker I sådan i jeres hjerte? **v9** Hvad er det letteste, at sige til den lamme: Dine synder tilgives dig, eller at sige: Rejs dig, tag din bære og gå? **v10** Men for at I kan vide, at Menneskesønnen har myndighed til at tilgive synder på jorden« – siger han til den lamme: **v11** »Jeg siger dig, rejs dig, tag din bære og gå hjem!« **v12** Og han rejste sig, tog straks båren og forlod stedet for øjnene af dem alle sammen, så de blev helt ude af sig selv og priste Gud og sagde: »Aldrig har vi set noget lignende!«

Levi kaldes til discipel

v13 Jesus gik atter ud langs søen, og hele skaren kom til ham, og han underviste dem. **v14** Da han gik videre, så han Levi, Alfæus' søn, sidde ved toldboden, og han sagde til ham: »Følg mig!« Og han rejste sig og fulgte ham.

v15 Senere sad Jesus til bords i hans hus, og mange toldere og syndere sad til bords sammen med ham og hans disciple, for der var mange, som fulgte ham. **v16** Da de skriftkloge blandt farisæerne så, at han spiste sammen med syndere og toldere, spurgte de hans disciple: »Hvorfor spiser han sammen med toldere og syndere?« **v17** Men da Jesus hørte det, sagde han til dem: »De raske har ikke brug for læge, det har de syge. Jeg er ikke kommet for at kalde retfærdige, men syndere.«

Ung vin på nye lædersække

v18 Johannes' disciple og farisæerne holdt faste. Da kom der nogle til ham og spurgte: »Hvorfor faster Johannes' disciple og farisæernes disciple, men dine disciple faster ikke?« **v19** Jesus svarede dem: »Kan brudesvendene faste, mens brudgommen er sammen med dem? Så længe de har brudgommen hos sig, kan de ikke faste. **v20** Men der kommer dage, da brudgommen er taget fra dem, og den dag skal de faste. **v21** Ingen sætter en lap af ukrympet stof på en gammel kappe; for så river den nye lap det gamle i stykker, og hullet bliver værre. **v22** Og ingen fylder ung vin på gamle lædersække; for så sprænger vinen sækkene, og både vin og sække ødelægges. Nej, ung vin på nye sække!«

Aksplukningen på sabbatten

v23 På en sabbat kom Jesus forbi nogle kornmarker, og undervejs begyndte hans disciple at plukke aks. **v24** Farisæerne sagde da til ham: »Se dér, hvorfor gør de noget, som ikke er tilladt på en sabbat?« **v25** Så sagde han til dem: »Har I aldrig læst, hvad David gjorde, da han og hans mænd manglede mad og blev sultne, **v26** hvordan han på ypperstepræsten Ebjatars tid gik ind i Guds hus og spiste af skuebrødene, som det kun er tilladt præsterne at spise, og tilmed gav sine mænd noget?« **v27** Og Jesus sagde til dem: »Sabbatten blev til for menneskets skyld, og ikke mennesket for sabbattens skyld. **v28** Derfor er Menneskesønnen herre også over sabbatten.«

Kap3

Helbredelsen af manden med den visne hånd

v1 Jesus gik atter ind i synagogen. Der var der en mand med en visnen hånd. **v2** Og de holdt øje med, om Jesus ville helbrede ham på sabbatten, så de kunne anklage ham. **v3** Og han sagde til manden med den visne hånd: »Rejs dig og kom ind i midten!« **v4** Så sagde han til dem: »Er det tilladt at gøre noget godt eller at gøre noget ondt på en sabbat, at frelse liv eller at slå ihjel?« Men de tav. **v5** Han så rundt på dem med vrede, og bedrøvet over deres forhærdede hjerte sagde han til manden: »Ræk hånden frem!« Han rakte den frem, og hans hånd blev rask igen. **v6** Da gik farisæerne straks ud, og sammen med herodianerne traf de beslutning om at få ham slået ihjel.

Store folkeskarer og mange helbredelser

v7 Jesus trak sig tilbage til søen sammen med sine disciple, og en stor mængde mennesker fra Galilæa fulgte med. **v8** Også fra Judæa, fra Jerusalem, fra Idumæa, fra den anden side af Jordan og fra landet omkring Tyrus og Sidon kom der en stor mængde mennesker, som havde hørt om alt det, han gjorde. **v9** Og han sagde til sine disciple, at en båd skulle holdes klar til ham på grund af skaren, for at de ikke skulle mase ham. **v10** Han helbredte nemlig mange, så alle de, der var syge, kastede sig over ham for at røre ved ham. **v11** Og når de urene ånder så ham, faldt de ned for fødderne af ham og råbte: »Du er Guds søn!« **v12** Men han pålagde dem meget strengt, at de ikke måtte røbe ham.

Valget af de tolv

v13 Jesus gik op på bjerget og kaldte dem til sig, som han selv ville, og de kom hen til ham. **v14** Han valgte tolv, som han kaldte apostle, for at de skulle være sammen med ham, og for at han kunne sende dem ud for at prædike **v15** og have magt til at uddrive dæmoner. **v16** Han valgte de tolv: Simon, som han gav tilnavnet Peter, **v17** og Jakob, Zebedæus' søn, og Johannes, Jakobs bror, dem gav han tilnavnet Boanerges, det vil sige »Tordensønner«, **v18** og Andreas og Filip og Bartholomæus og Matthæus og Thomas og Jakob, Alfæus' søn, og Thaddæus og Simon Kananæer **v19** og Judas Iskariot, ham som forråbte ham.

Jesus og Beelzebul og bespottelse mod Helligånden

v20 Så kom han hjem, og der samledes igen en skare, så de ikke engang kunne komme til at spise. **v21** Og da hans slægtninge hørte det, gik de hen for at få fat i ham, for de mente, at han var ude af sig selv.

v22 Og de skriftkloge, der var kommet ned fra Jerusalem, sagde: »Han er besat af Beelzebul! Det er ved dæmonernes fyrste, at han uddriver dæmonerne.« **v23** Så kaldte han dem hen til sig og sagde til dem i lignelser: »Hvordan skulle Satan kunne uddrive Satan? **v24** Hvis et rige er kommet i splid med sig selv, så kan det rige ikke bestå. **v25** Og hvis et hus er kommet i splid med sig selv, så kan det hus ikke bestå. **v26** Og hvis Satan har rejst sig mod sig selv og er kommet i splid med sig selv, så kan han ikke bestå, men det er ude med ham. **v27** Der er heller ingen, som kan trænge ind i den stærkes hus for at røve hans ejendele uden først at have bundet den stærke. Først så kan han plyndre hans hus.

v28 Sandelig siger jeg jer: Alt skal tilgives menneskenes børn, forsyndelser og bespottelser, hvor meget de end spotter. **v29** Men den, der spotter Helligånden, får aldrig i evighed tilgivelse, men er skyldig i en evig synd.« **v30** De havde jo sagt: »Han er besat af en uren ånd.«

Jesu sande slægtninge

v31 Så kom Jesu mor og hans brødre, og de sendte nogle ind til ham for at hente ham, men selv blev de stående udenfor. **v32** Han sad omgivet af en hel skare, og de sagde til ham: »Se, din mor og dine brødre og dine søstre står udenfor og spørger efter dig.« **v33** Men han svarede dem: »Hvem er min mor og mine brødre?« **v34** Og han så rundt på dem, der sad omkring ham, og han sagde: »Se, her er min mor og mine brødre. **v35** For den, der gør Guds vilje, er min bror og søster og mor.«

Kap4

Lignelsen om sædemanden

v1 Jesus gav sig igen til at undervise nede ved søen. Og en meget stor skare flokkedes om ham, så han måtte gå om bord og sætte sig i en båd ude på søen, mens hele skaren stod på bredden inde på land. **v2** Og han lærte dem meget i lignelser, og i sin undervisning sagde han til dem:

v3 »Hør her! En sædemand gik ud for at så. **v4** Og da han såede, faldt noget på vejen, og fuglene kom og åd det op. **v5** Noget faldt på klippegrund, hvor der ikke var ret meget jord, og det kom straks op, fordi der kun var et tyndt lag jord; **v6** og da solen kom højt på himlen, blev det svedet, og det visnede, fordi det ikke havde rod. **v7** Noget faldt mellem tidsler, og tidslerne voksede op og kvalte det, så det ikke gav udbytte. **v8** Men noget faldt i god jord og gav udbytte; det voksede op og groede, og noget bar tredive og noget tres og noget hundrede fold.« **v9** Og han sagde: »Den, der har ører at høre med, skal høre!«

v10 Da han var blevet alene med sine ledsagere og de tolv, spurgte de ham om lignelserne. **v11** Og han svarede dem: »Til jer er Guds riges hemmelighed givet, men til dem udenfor kommer alt i lignelser, **v12** for at

de skal se og se, men intet forstå,
de skal høre og høre, men intet fatte,
for at de ikke skal vende om og få tilgivelse.«

v13 Og han sagde til dem: »Forstår I ikke denne lignelse? Hvordan skal I så kunne forstå de andre lignelser? **v14** Sædemanden sår ordet. **v15** Med dem på vejen, hvor ordet sås, er det sådan, at når de har hørt det, kommer Satan straks og tager det ord bort, der er sået i dem. **v16** De, der bliver sået på klippegrund, er dem, der straks tager imod ordet med glæde, når de har hørt det; **v17** men de har ikke rod i sig, de holder kun ud en tid, så når der kommer trængsler eller forfølgelse på grund af ordet, falder de straks fra. **v18** Andre er dem, der bliver sået mellem tidslerne; det er dem, som har hørt ordet, **v19** men denne verdens bekymringer og rigdommens blændværk og lyst til alt muligt andet kommer til og kvæler ordet, så det ikke bærer frugt. **v20** Men de, der bliver sået i den gode jord, det er dem, der hører ordet og tager imod det og bærer frugt, tredive og tres og hundrede fold.«

Lignelsen om lyset i stagen og om det voksende korn og om sennepsfrøet

v21 Så sagde han til dem: »Kommer nogen med et lys for at sætte det under en skæppe eller under en bænk? Er det ikke for at sætte det i en stage? **v22** For der er intet skjult, som ikke skal blive synligt, og intet gemt bort, som ikke skal komme frem i lyset. **v23** Har nogen ører at høre med, skal han høre!«

v24 Og han sagde til dem: »Mærk jer, hvad I hører! Det mål, I måler med, skal I selv få tilmålt med, ja, I skal få i overmål. **v25** For den, der har, til ham skal der gives; og den, der ikke har, fra ham skal selv det tages, som han har.«

v26 Og han sagde: »Med Guds rige er det ligesom med en mand, der har tilsået jorden; **v27** han sover og står op, nat og dag, og kornet spirer og vokser, uden at han ved hvordan. **v28** Af sig selv giver jorden afgrøde, først strå, så aks, så fuld kerne i akset. **v29** Men når kornet er modent, går han straks i gang med seglen, for høsten er inde.«

v30 Og han sagde: »Hvad skal vi sammenligne Guds rige med? Hvilken lignelse skal vi bruge om det? **v31** Det er ligesom et sennepsfrø: Når det kommer i jorden, er det mindre end alle andre frø på jorden, **v32** men når det er sået, vokser det op og bliver større end alle andre planter og får store grene, så himlens fugle kan bygge rede i dets skygge.«

v33 Med mange af den slags lignelser talte han ordet til dem, sådan som de nu kunne fatte det; **v34** han talte ikke til dem undtagen i lignelser, men når de var alene, forklarede han det hele for sine disciple.

Stormen på søen

v35 Samme dag, da det blev aften, sagde Jesus til dem: »Lad os tage over til den anden bred.« **v36** Og de forlod skaren og tog ham med i den båd, han sad i, og der var også andre både med. **v37** Og der kom en voldsom hvirvelstorm, bølgerne slog ind over båden, så den var lige ved at fylde. **v38** Men Jesus lå i agterstavnen og sov på en hynde. Så vækkede de ham og sagde til ham: »Mester, er du ligeglad med, at vi går under?« **v39** Og han rejste sig, truede ad stormen og sagde til søen: »Ti stille, hold inde!« Og stormen lagde sig, og det blev helt blikstille. **v40** Så sagde han til dem: »Hvorfor er I bange? Har I endnu ikke tro?« **v41** Og de blev grebet af stor frygt og sagde til hinanden: »Hvem er dog han, siden både storm og sø adlyder ham?«